

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 682

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 august 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 533 din 27 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	1-4		
Decizia nr. 566 din 11 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) și art. 10 alin. (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit			
		la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004	4-7
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		996. — Hotărâre pentru redobândirea cetățeniei române de către unele persoane	7-11
		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 1 decembrie 2005, definitivă la 1 martie 2006, în Cauza Societatea Comercială „Mașinexportimport Industrial Group” — S.A. împotriva României.....	11-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 533 din 27 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocarui — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. în Dosarul nr. 6.810/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 417D/2006.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor cauze, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 417D/2006 la Dosarul nr. 416D/2006, care este primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 6 martie 2006, pronunțate în dosarele nr. 6.810/3/2006 și nr. 6.812/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. și Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă se aduc îngrădiri dreptului persoanei de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale, precum și dreptului persoanei de a beneficia de o judecată echitabilă, publică și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege. Se consideră că modalitatea de judecare stabilită de alin. 3 al art. 581 din Codul de procedură civilă creează posibilitatea discriminării între justițiabili, încălcând totodată dispozițiile art. 53 alin. (1) și ale art. 57 din Constituție. În ce privește alin. 4 al textului criticat, autorii excepției arată că acesta încalcă principiile și normele constituționale, deoarece în urma unei judecăți sumare și chiar în lipsa oricărei poziții exprimate de partea care cade în pretenții, se poate proceda la o executare fără somație și fără trecerea vreunui termen.

Cu privire la neconstituționalitatea prevederilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990, se susține că acestea contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Constituție, întrucât creează posibilitatea suspendării aplicării hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor datorită duratei proceselor, lipsind astfel de eficiență dreptul de vot al majorității acestora.

Referitor la art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, se arată că acest text de lege, potrivit căruia instanța de judecată poate respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale în cazul în care excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, contravine art. 146 lit. d) din Constituție, deoarece Curtea Constituțională are competența exclusivă de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată. Arată că reglementarea de către legiuitor a unei proceduri speciale reprezintă o aplicare în dreptul procesual civil a principiului constituțional consacrat în art. 126 alin. (2), conform căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai de lege. Pe acest temei legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități corespunzătoare de exercitare a drepturilor procesuale, astfel că prevederile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21, 24, 53, 57 și 124. În sensul celor arătate invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

De asemenea, consideră ca fiind neîntemeiate și criticile de neconstituționalitate vizând prevederile art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990, invocând jurisprudența Curții în materie.

Și, în fine, cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, raportată la art. 146 lit. d) din Constituție, apreciază că reglementarea prin acest text de lege a cazurilor de inadmisibilitate nu contravine textului constituțional invocat, întrucât aceste prevederi reprezintă norme de procedură pe care instanța de judecată care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004.

Prevederile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 581: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube*

iminentă și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.“;

— Art. 582: „Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.“;

— Art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990: „(1) O dată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.

(2) Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.“;

— Art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992: „Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.“

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 — dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitor la garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, art. 45 — libertatea economică, art. 53 alin. (1) — restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 — exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 124 — înfăptuirea justiției și art. 146 lit. d) — atribuțiile Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Prevederile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă au mai format obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, Curtea, spre exemplu, prin Decizia nr. 396 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 8 decembrie 2004, Decizia nr. 60 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, și Decizia nr. 305 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 3 mai 2006, respingând excepția de neconstituționalitate, a statuat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu se îngreădește dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, implicit a dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă, prin această procedură se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției,

prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a accesului liber la justiție.

Atât considerentele, cât și soluțiile acestor decizii își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

În ceea ce privește susținerea autorilor excepției că textele de lege criticate ar încălca dispozițiile constituționale cuprinse în art. 45 referitor la libertatea economică și în art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției, Curtea constată că este lipsită de temeii, textele constituționale de referință având cu totul alt obiect, motiv pentru care invocarea lor nu are relevanță în cauză.

II. Prevederile art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale au mai făcut, de asemenea, obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 209 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 22 iunie 2005, și Decizia nr. 488 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.000 din 10 noiembrie 2005, Curtea a reținut că aceste dispoziții sunt norme de procedură a căror stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legiuitoare.

Totodată, Curtea a constatat că art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 permite instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanatoriu al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale contestate și să stabilească o cauțiune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. Depunerea cauțiunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârilor luate de adunarea generală a acționarilor, partea interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective.

Soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

III. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că aceste prevederi sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate era obligată să le aplice, în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, ale art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Danubiana” — S.A. și Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A. în dosarele nr. 6.810/3/2006 și nr. 6.812/3/2006 ale Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 566

din 11 iulie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Senteș, Romică Bejinariu, Vasile Zamfir, Ioana Necula, Ion Elisei, Constantin Dănilă, Nicolae Tomegea, Ștefan Matei, Ion Dinu, Mihail Rușescu, Pavel Dan, Marin Dinu, Vasile Arabaciu, George Costin, Constantin Gherase, Adrian Simion, Ion Baban, Dumitru Nan, Gilbert Enache, Gheorghe Anghel, Dumitru Căruțeriu, Ana Blănaru, Lajos Sztoška, Dumitru Secu, Mircea Bolea, Sava Petre, Vasile Florea, Vasile Nedelcu și Gheorghe Lepădat, în dosarele nr. 37.004/2, 3.850, 37.250/2, 37.252/2, 37.255/2, 37.264/2, 37.181/2, 37.180/2, 37.272/2, 37.189/2, 37.231/2, 37.239/2, 37.285/2, 39.558/2, 36.816/2, 36.756/2, 36.801/2, 36.788/2, 36.772/2, 36.776/2, 36.700/2, 36.705/2, 36.704/2, 36.820/2, 36.823/2, 36.814/2, 36.892/2, 36.980/2, 36.971/2, 36.988/2, 39.562/2, 39.561/2, 37.014/2, 39.567/2, 37.039/2, 37.017/2, 37.042/2, 37.040/2, 37.075/2, 37.057/2, 37.087/2, 37.076/2, 36.785/2, 36.780/2, 36.803/2, 36.752/2, 36.717/2, 36.740/2, 36.743/2, 37.243/2, 37.248/2, 36.714/2, 36.624/2, 3.853, 36.699/2, 36.694/2, 36.703/2, 36.913/2, 36.909/2, 36.967/2, 36.954/2, 36.969/2, 37.101/2, 37.099/2, 37.118/2, 37.117/2, 37.128/2, 37.126/2, 37.199/2, 37.132/2, 37.213/2, 37.209/2, 37.217/2, 37.228/2, 37.142/2, 37.190/2, 37.168/2, 37.145/2, 36.718/2, 37.175/2, 36.727/2, 36.719/2, 36.747/2, 36.741/2, 36.578/2, 36.755/2, 36.852/2, 3.834, 36.876/2, 36.862/2, 36.833/2, 36.889/2, 36.840/2, 36.846/2 și nr. 36.901/2, toate din anul 2005, ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, excepție ridicată de Gheorghe Victor Ion, Ilie Mardale, Sorin Cernăianu, Dumitru Zaharia, Dan Gheorghe, Nicolae Radu, Neculai Șerban, Virgil Miu, Gheorghe Ene, Ion Porumbelu, Doinița Bălăuță, Paul Doru, Constantin Anastase Burciu, Aurel Botez, Aurel Zamfir, Vasile Gligor, Ion Bădaie, Ion Călugăroiu, Mihai Cojocaru, Adrian Ciurariu, Ștefan Constantin, Vasile Scriban, Puiu Neacșu, Constantin Badea, Nicolae Petre, Gligore Brândușescu, Aurel Vasile, Viorică Fulga, Ioan Constantin Borha, Brancu Ghiorcea, Toma Kozma, Mihai Dumitru, Constantin Ivanciu, Vasile Mărgărit, Florea Cernescu, Constantin Paul Iorga, Marin Stănilă, Vasilică Niță, Ion Ghiță, Eugenia Petroșeneanu, Eugen Peride, Florin Antonescu, Alexandru Niculau, Ștefan Moholițchi, Florian Sideriaș, Aurel Stoicescu, Marian Dănuț Ioniță, Mihaela Violeta Niță, Andrei Constantin, Ion Toma, Tănase Năstase, Georgeta Cojocaru, Alexandru Diomid Voica, Iosif Sutru, Dumitru Mihalache, Mihai Negru, Pavel Dumitru, Victor Cosacenco, Constantin Mihai, Nicolae Gheorghe, Florea Oancea, Aurică Manea, Paul Popa, Gheorghe Grigore, Mihai Sianu, Dorin Popescu, Ștefan

La apelul nominal se prezintă personal Gligore Brândușescu, Aurel Vasile, Ion Porumbelu, Florian Sideriaș, Ion Călugăroiu, Tănase Năstase și Ștefan Matei, autori ai excepției, precum și consilierul juridic Ilie Drăgulin, pentru Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989. Lipsesc ceilalți autori ai excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.062D/2006 — nr. 1.156D/2006 au

un conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepției prezente și reprezentantul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 nu se opun conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.063D/2006 — nr. 1.156D/2006 la Dosarul nr. 1.062D/2006, care este primul înregistrat.

Autorii excepției solicită admiterea acestora pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, referindu-se la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 412 din 16 mai 2006, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 37.004/2, 3.850, 37.250/2, 37.252/2, 37.255/2, 37.264/2, 37.181/2, 37.180/2, 37.272/2, 37.189/2, 37.231/2, 37.239/2, 37.285/2, 39.558/2, 36.816/2, 36.756/2, 36.801/2, 36.788/2, 36.772/2, 36.776/2, 36.700/2, 36.705/2, 36.704/2, 36.820/2, 36.823/2, 36.814/2, 36.892/2, 36.980/2, 36.971/2, 36.988/2, 39.562/2, 39.561/2, 37.014/2, 39.567/2, 37.039/2, 37.017/2, 37.042/2, 37.040/2, 37.075/2, 37.057/2, 37.087/2, 37.076/2, 36.785/2, 36.780/2, 36.803/2, 36.752/2, 36.717/2, 36.740/2, 36.743/2, 37.243/2, 37.248/2, 36.714/2, 36.624/2, 3.853, 36.699/2, 36.694/2, 36.703/2, 36.913/2, 36.909/2, 36.967/2, 36.954/2, 36.969/2, 37.101/2, 37.099/2, 37.118/2, 37.117/2, 37.128/2, 37.126/2, 37.199/2, 37.132/2, 37.213/2, 37.209/2, 37.217/2, 37.228/2, 37.142/2, 37.190/2, 37.168/2, 37.145/2, 36.718/2, 37.175/2, 36.727/2, 36.719/2, 36.747/2, 36.741/2, 36.578/2, 36.755/2, 36.852/2, 3.834, 36.876/2, 36.862/2, 36.833/2, 36.889/2, 36.840/2, 36.846/2 și nr. 36.901/2, toate din anul 2005, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Victor Ion, Ilie Mardale, Sorin Cernăianu, Dumitru Zaharia, Dan Gheorghe, Nicolae Radu, Neculai Șerban, Virgil Miu, Gheorghe Ene, Ion Porumbelu, Doinița Bălașuță, Paul Doru, Constantin Anastase Burciu, Aurel Botez, Aurel Zamfir, Vasile Gligor, Ion Bădaie, Ion Călugăroiu, Mihai Cojocaru, Adrian Ciurariu, Ștefan Constantin, Vasile Scriban, Puiu Neacșu, Constantin Badea, Nicolae Petre, Gligore Brândușescu, Aurel Vasile, Viorică Fulga, Ioan Constantin Borha, Brancu Ghiorcea, Toma Kozma, Mihai Dumitru, Constantin Ivanciu, Vasile Mărgărit, Florea Cernescu, Constantin Paul Iorga, Marin Stănilă, Vasilică Niță, Ion Ghiță, Eugenia Petroșeneanu, Eugen Peride, Florin Antonescu, Alexandru Niculau, Ștefan Moholițchi, Florian Sideriaș, Aurel Stoicescu, Marian Dănuț Ioniță, Mihaela

Violeta Niță, Andrei Constantin, Ion Toma, Tănase Năstase, Georgeta Cojocaru, Alexandru Diomid Voica, Iosif Sutru, Dumitru Mihalache, Mihai Negru, Pavel Dumitru, Victor Cosacenco, Constantin Mihai, Nicolae Gheorghe, Florea Oancea, Aurică Manea, Paul Popa, Gheorghe Grigore, Mihai Sianu, Dorin Popescu, Ștefan Senteș, Romică Bejinariu, Vasile Zamfir, Ioana Necula, Ion Elisei, Constantin Dănilă, Nicolae Tomegea, Ștefan Matei, Ion Dinu, Mihail Rușescu, Pavel Dan, Marin Dinu, Vasile Arabaciu, George Costin, Constantin Gherase, Adrian Simion, Ion Baban, Dumitru Nan, Gilbert Enache, Gheorghe Anghel, Dumitru Căruceri, Ana Blănaru, Lajos Sztoska, Dumitru Secu, Mircea Bolea, Sava Petre, Vasile Florea, Vasile Nedelcu și Gheorghe Lepădat în cauze ce au ca obiect contestații la refuzul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 de a preschimba certificatele de luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 — Remarcat prin Fapte Deosebite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 9 alin. (5) din Legea nr. 341/2004, prevăzând obligativitatea depunerii contestațiilor privind preschimbarea ori neefectuarea preschimbării certificatelor la Comisia parlamentară, îngreșesc exercițiul dreptului de acces liber la justiție, aduc atingere principiului separației puterilor, stabilind sarcini administrative de executare a legii pentru o structură a autorității legiuitoare, iar împotriva hotărârilor acestei comisii este închisă calea acțiunii în contencios administrativ. Art. 10 alin. (2) din aceeași lege, făcând trimitere la criteriile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 566/1996, încalcă principiul neretroactivității legii și permite anularea unor drepturi câștigate legal, fără existența vreuneia dintre situațiile prevăzute de Constituție în care se poate restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 9 alin. (5) din Legea nr. 341/2004 sunt constituționale, întrucât prevăd o procedură administrativă prealabilă sesizării instanței de judecată, fără a îngreși exercițiul dreptului de acces liber la justiție. Referitor la dispozițiile art. 10 alin. (2) din aceeași lege, consideră că acestea sunt contrare principiului neretroactivității legii, deoarece, prin trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 566/1996, reglementează raporturi juridice născute anterior intrării în vigoare a legii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în

cauze de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 9 alin. (5): „*Contestațiile privind preschimbarea ori neefectuarea preschimbării certificatelor, conform prezentei legi, se fac cu nominalizarea persoanelor în cauză și se vor adresa Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989, care le soluționează potrivit normelor metodologice stabilite în acest sens.*”;

— Art. 10 alin. (2): „*Persoanelor care au participat la Revoluție, dar nu se încadrează în criteriile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 566/1996, cu modificările ulterioare, li se va atribui calitatea onorifică de participant la Revoluția română din decembrie 1989, în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei legi.*”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorii excepției invocă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 1 alin. (4): „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.*”;

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*”;

— Art. 21 alin. (1) și (2): „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 52 alin. (2): „*Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.*”;

— Art. 53: „*(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”;

— Art. 126 alin. (6): „*Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.*”

De asemenea, consideră că sunt înfrânte următoarele dispoziții din Declarația Universală a Drepturilor Omului:

— Art. 7: „*Toți oamenii sunt egali în fața legii și au, fără nici o deosebire, dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prezenta declarație și împotriva oricărei provocări la o asemenea discriminare.*”

— Art. 8: „*Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sunt recunoscute prin Constituție și lege.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Astfel, prin Decizia nr. 412 din 16 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 1 iunie 2006, instanța constituțională a statuat că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Motivele care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) și ale art. 10 alin. (2) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, excepție ridicată de Gheorghe Victor Ion, Ilie Mardale, Sorin Cernăianu, Dumitru Zaharia, Dan Gheorghe, Nicolae Radu, Neculai Șerban, Virgil Miu, Gheorghe Ene, Ion Porumbelu, Doinița Bălăuță, Paul Doru, Constantin Anastase Burciu, Aurel Botez, Aurel Zamfir, Vasile Gligor, Ion Bădaie, Ion Călugăroiu, Mihai Cojocar, Adrian Ciurariu, Ștefan Constantin, Vasile Scriban, Puiu Neacșu, Constantin Badea, Nicolae Petre, Gligore Brândușescu, Aurel Vasile, Viorică Fulga, Ioan Constantin Borha, Brancu Ghorcea, Toma Kozma, Mihai Dumitru, Constantin Ivanciu, Vasile Mărgărit, Florea Cernescu, Constantin Paul Iorga, Marin Stănilă, Vasilică Niță, Ion Ghiță, Eugenia Petroșeneanu, Eugen Peride, Florin Antonescu, Alexandru Niculau, Ștefan Moholițchi, Florian Sideriaș, Aurel Stoicescu, Marian Dănuț Ioniță, Mihaela Violeta Niță, Andrei Constantin, Ion Toma, Tănase Năstase, Georgeta Cojocar, Alexandru Diomid Voica, Iosif Sutru, Dumitru Mihalache, Mihai Negru, Pavel Dumitru, Victor Cosacenco, Constantin Mihai, Nicolae Gheorghe, Florea Oancea, Aurică Manea, Paul Popa, Gheorghe Grigore, Mihai Sianu, Dorin Popescu, Ștefan Senteș, Romică Bejinariu, Vasile Zamfir, Ioana Necula, Ion Elisei, Constantin Dănilă, Nicolae Tomegea, Ștefan Matei, Ion Dinu, Mihail Rușescu, Pavel Dan, Marin Dinu, Vasile Arabaci, George Costin, Constantin Gherase, Adrian Simion, Ion Baban, Dumitru Nan, Gilbert Enache, Gheorghe Anghel, Dumitru

Căruțeru, Ana Blănaru, Lajos Sztoška, Dumitru Secu, Mircea Bolea, Sava Petre, Vasile Florea, Vasile Nedelcu și Gheorghe Lepădat în dosarele nr. 37.004/2, 3.850, 37.250/2, 37.252/2, 37.255/2, 37.264/2, 37.181/2, 37.180/2, 37.272/2, 37.189/2, 37.231/2, 37.239/2, 37.285/2, 39.558/2, 36.816/2, 36.756/2, 36.801/2, 36.788/2, 36.772/2, 36.776/2, 36.700/2, 36.705/2, 36.704/2, 36.820/2, 36.823/2, 36.814/2, 36.892/2, 36.980/2, 36.971/2, 36.988/2, 39.562/2, 39.561/2, 37.014/2, 39.567/2, 37.039/2, 37.017/2, 37.042/2, 37.040/2, 37.075/2, 37.057/2, 37.087/2, 37.076/2, 36.785/2, 36.780/2, 36.803/2, 36.752/2, 36.717/2, 36.740/2, 36.743/2, 37.243/2, 37.248/2, 36.714/2, 36.624/2, 3.853, 36.699/2, 36.694/2, 36.703/2, 36.913/2, 36.909/2, 36.967/2, 36.954/2, 36.969/2, 37.101/2, 37.099/2, 37.118/2, 37.117/2, 37.128/2, 37.126/2, 37.199/2, 37.132/2, 37.213/2, 37.209/2, 37.217/2, 37.228/2, 37.142/2, 37.190/2, 37.168/2, 37.145/2, 36.718/2, 37.175/2, 36.727/2, 36.719/2, 36.747/2, 36.741/2, 36.578/2, 36.755/2, 36.852/2, 3.834, 36.876/2, 36.862/2, 36.833/2, 36.889/2, 36.840/2, 36.846/2 și nr. 36.901/2, toate din anul 2005, ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE pentru redobândirea cetățeniei române de către unele persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, care au avut această cetățenie și au solicitat redobândirea ei, cu menținerea domiciliului în străinătate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei

p. Ministrul afacerilor externe,
Adrian Cosmin Vierți,
secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 2 august 2006.
Nr. 996.

ANEXĂ*)

LISTA

persoanelor pentru care comisia a avizat pozitiv redobândirea cetățeniei române cu menținerea domiciliului în străinătate, în temeiul art. 10 alin. 1 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1. AHMAD-RASHID ELEONORA, fiica lui Dorohoncianu Maricel și Hareta, născută la data de 13 august 1965 în localitatea București, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, Liveredsvagen 9, 42833 Kallered(1502/2005)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

2. ALDEA DUMITRU, fiul lui Marin și Gheorghita, născut la data de 21 februarie 1941 în localitatea Frasin, județul Dâmbovița, România, cetățean german, cu domiciliul actual în Germania, 33609 Bielefeld, Baumheide 40a(256/2005)
3. BAGAIAN TIBERIU - ROMULUS, fiul lui Ioan și Elena, născut la data de 19 februarie 1967 în localitatea București, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, Tunvagen 20 Nb 17068 Solona, Stockholm(1454/2005)
4. BAGIȘ GONUL (GHIONIL), fiul lui Bagiș Șefic și Nurzade, născută la data de 16 septembrie 1960 în localitatea Independența, județul Constanța, România, cetățean turc, cu domiciliul actual în Turcia, Istanbul, Altay Sok. nr. 12, Daire 4.(17209/2003)
5. BARAK JOSE, fiul lui Bercovici Samoil și Bertina, născut la data de 24 martie 1946 în localitatea Iași, județul Iași, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Naharia, str. Jabotinschi nr. 40(81/2005)
6. BERCHES MARIA, fiica lui Oprea Iacob și Maria, născută la data de 16 iunie 1957 în localitatea Orsova, județul Mehedinți, România, cetățean austriacian, cu domiciliul actual în Australia, 52 Kara CR Gulfview Heights Adelaide 50 96 S.A(1440/2005)
7. BERGER YAAKOV IONEL, fiul lui Avram și Etia, născut la data de 8 martie 1950 în localitatea Galați, județul Galați, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, st. Aharon Yariv 8/10, Holon(339/2005)
8. BOTAȘ FELICIA-IOANA, fiica lui Botizan Gheorghe și Veronica, născută la data de 11 noiembrie 1967 în localitatea Buziaș, județul Timiș, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, 422 55 Hisings Backa, Poegatan 43.(1721/2004).
9. BOTAȘ IOAN, fiul lui Botaș Ioan și Ecaterina, născut la data de 19 ianuarie 1963 în localitatea Chișineu-Criș, județul Arad, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, 422 55 Hisings Backa, Poegatan 43(1720/2004) Copii minori : Botas Andreea-Patricia născut la data 25.07.1995.
10. BUJOR TITUS, fiul lui Bujor Mihai și Ioana, născut la data de 11 noiembrie 1940 în localitatea Tecuci, județul Galați, România, cetățean american, cu domiciliul actual în S.U.A., 1771 Stearns Rd. Paradise, CA 95969(5659/2004)
11. CATALINA EMIL-MIHĂIȚĂ, fiul lui Catalina Dimitrie și Stela, născut la data de 2 noiembrie 1954 în localitatea Recaș, județul Timiș, România, cetățean danez, cu domiciliul actual în Danemarca, 2500 Valby, Copenhagen, Brondkaervej 10 T.H.(1529/2005)
12. DERMER IRITH, fiica lui Justin Marcu și Gertruda, născută la data de 17 ianuarie 1940 în localitatea București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv 69373, str. Aba Kobner, nr. 1,(719/2005)
13. DOBRESCU LUMINITA, fiica lui Craciunescu Petre și Penca, născută la data de 4 august 1955 în localitatea Constanta, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, Skolvagen 27, 433 61 Savedalen(1016/2005)
14. DRAGANEL PASCU, fiul lui Secelean Pascu și Draganel Elena, născut la data de 13 ianuarie 1928 în localitatea Tohanul Vechi, România, cetățean american, cu domiciliul actual în S.U.A. 797 W Tullock St. Bloomington CA 92316(1292/2005)

15. DRAGANEL SILVIA, fiica lui Constantin Constantin și Constantin Georgeta, născută la data de 12 martie 1938 în localitatea Urziceni, Romania, cetățean american, cu domiciliul actual în S.U.A. 797 W Tullock St. Bloomington CA 92316(1293/2005)
16. GHITA SOFIA, fiica lui Tanasachi Manea și Maria, născută la data de 1 ianuarie 1935 în localitatea Desghingea, U.R.S.S, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, Braxengatan nr. 5, et. 2 TR, Saltsjobaden, Stockholm, cod postal 13342(1373/2005)
17. GRUNBERG ITA, fiica lui Barbălată Iosub și Tauba, născută la data de 17 martie 1946 în localitatea Frumușica, jud. Botosani, Romania, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ashdod, str. Sagal Mark 31(1400/2005)
18. HALMAGHI GHEORGHE ALEXANDRU, fiul lui Alexandru și Gheorghina, născut la data de 20 martie 1953 în localitatea Sibiu, Romania, cetățean american, cu domiciliul actual în SUA, 10103 Hickory Trail LN. Houston Texas 77064(1419/2005)
19. IANCU AVRAM, fiul lui David și Minha-Leia, născut la data de 21 iunie 1934 în localitatea Iasi, Romania, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Richon Lezion, str. Ktznelson nr. 33/1 (1142/2005)
20. IANCU THEA-SILVA, fiica lui Goldenberg Lica și Roza, născută la data de 11 martie 1944 în localitatea Iasi, Romania, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Richon Lezion, str.Katznelson nr. 33/1(1141/2005)
21. KAIYAL SIMONA-MIRELA, fiica lui Pătru Simion și Livia, născută la data de 19 iulie 1974 în localitatea Cluj-Napoca, județul Cluj, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, str. Hativat Karmeli nr. 52, ap. 4, Haifa 32629(4025/2004)
22. LEONTE CRISTIAN - DORU, fiul lui Nicolae și Elena, născut la data de 31 ianuarie 1971 în localitatea București, România, cetățean austriac, cu domiciliul actual în Austria, Ulmengasse 23 A, 2601 Sollenau(1468/2005)
23. MARTON ILIE, fiul lui Samoilă și Maria, născut la data de 31 iulie 1955 în localitatea Uivar, județul Timiș, România, cetățean american, cu domiciliul actual în S.U.A., 2712 Happy Swaner LN Axtell, Texas 76624(396/2005)
24. MEIROVICI ARNOLD, fiul lui Meirovici Israil și Roza, născut la data de 1 august 1946 în localitatea Brăila, județul Brăila, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv, str. Halya nr. 12(85/2005)
25. NASTU CALINA, fiica lui Gherhon Eraclie și Vanca, născută la data de 20 martie 1924 în localitatea Bucuresti, Romania, cetățean francez, cu domiciliul actual în Franța, Suresnes, str. Emilien Colin nr. 18(1104/2005)
26. PETERSSON CHRISTIAN, fiul lui Dumitru Petre și Ioana, născut la data de 25 noiembrie 1956 în localitatea 30 Decembrie, județul Ilfov, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, 36070 Aseda, Lillaker(1476/2005)
27. PETZA MARIN-GELU, fiul lui Peța Oprea și Floarea, născut la data de 11 martie 1945 în localitatea Reșița, județul Caraș-Severin, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, 163 65 Spanga, Hjulsta Backar 20, 2 tr(5932/2004)

28. RAHMUT MOSHE, fiul lui Rachmuth Maier și Surica, născut la data de 11 iunie 1950 în localitatea Suceava, județul Suceava, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Hativat Golani 53, Raanana(717/2005)
29. REINSTEIN VARDA, fiica lui Berman Noe și Pepi, născută la data de 14 iunie 1938 în localitatea București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Netanya, str. Golomb nr. 36/7 (5857/2004)
30. ROTH TIBERIU, fiul lui Roth Solomon și Ruge, născut la data de 13 ianuarie 1957 în localitatea Baia Mare, județul Maramureș, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, loc. Carmiel, St. Miron 30(1472/2005)
31. RUBINSTEIN CORNELIA, fiica lui Farcas Misu și Ela, născută la data de 1 iunie 1937 în localitatea București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ashdod, str. Dakar nr. 12, Dalet, 77413 (1266/2005)
32. SAVA GABRIEL, fiul lui Sava Petre și Mihaiela-Dana, născut la data de 19 noiembrie 1979 în localitatea Ierusalim, Israel, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ramat-Gan, str. Ben-Eliezer nr. 63, ap. 12(5845/2004)
33. SEGAL LEOR, fiul lui Marcu și Fani, născut la data de 21 septembrie 1946 în localitatea Bacău, județul Bacău, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Haifa, str. Hasport nr.11, cod postal 34574(587/2005)
34. SHAHAR LIA, fiica lui Leivi Lupu și Malca, născută la data de 14 iulie 1956 în localitatea Botosani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Shumel - Tamir nr. 53, Pizgat- Zeev, Ierusalim(1376/2005)
35. SHIMONY FLORENTINA, fiica lui Cristea Avram și Anghelina, născută la data de 13 decembrie 1954 în localitatea București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, 75133 Rishon Le-Tion, str. Șoșana nr.6(1477/2005)Copii minori : Shimony Yaara născut la data 20.09.1988.
36. SHOVAL REUVEN, fiul lui Smilovici David și Hana, născut la data de 6 ianuarie 1953 în localitatea București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Openheimer 5, Kiriat-Hamada 76100 Rehovot(1014/2005)
37. SILBERMANN LIVIU, fiul lui Pierre și Rozeta, născut la data de 19 iulie 1953 în localitatea București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Asuah Omer nr.18(779/2005)
38. SIMON VASILE, fiul lui Simon Vasile și Floare, născut la data de 15 mai 1962 în localitatea Crasna, județul Sălaj, România, cetățean olandez, cu domiciliul actual în Olanda, 6137 RJ Sittard, str. Mozart nr. 29(5418/2004)
39. STANA DORIN, fiul lui Ioan și Marina, născut la data de 4 aprilie 1956 în localitatea Codlea, județul Brașov, România, cetățean german, cu domiciliul actual în Germania, 47445 Moers, Salbeiweg nr. 9(1480/2005)Copii minori : Stana Christian născut la data 19.02.1997.
40. STERN ALFRED, fiul lui Mihai și Rozalia, născut la data de 9 iunie 1937 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ramat Hasharon, str. Ani Maamin nr. 7(2656/2004)

41. VINTILA ALEXANDRA- DOINA, fiica lui Nicolae și Paraschiva, născută la data de 9 iulie 1953 în localitatea Sebes, Romania, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, Ornvagen 4 36073 Lenhovda(1023/2005)
42. VINTILA SIMION, fiul lui Ioan și Maria-Otilia, născut la data de 26 ianuarie 1955 în localitatea Sebes, Romania, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, Ornvagen 4 36073 Lenhovda (1022/2005)
43. VULCU IONEL ILIE, fiul lui Căndit și Gheorghina, născut la data de 16 iulie 1958 în localitatea Sibiu, Romania, cetățean american, cu domiciliul actual în SUA, 9115 Appin Falls Dr. Spring Texas 77379(1421/2005)

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 1 decembrie 2005, definitivă la 1 martie 2006,

în Cauza Societatea Comercială „Mașinexportimport Industrial Group“ — S.A. împotriva României

(Cererea nr. 22.687/03)

Strasbourg

În Cauza Societatea Comercială „Mașinexportimport Industrial Group“ — S.A. împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră formată din: domnii B.M. Zupančič, președinte, J. Hedigan, J.-P. Costa, L. Caflisch, doamnele M. Tsatsa-Nikolovska, R. Jaeger, domnul E. Myjer, judecători, și domnul V. Berger, grefier de secție,

după ce a deliberat în Camera de consiliu la data de 10 noiembrie 2005,

pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

P R O C E D U R A

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 22.687/03) îndreptată împotriva României, prin care o societate comercială română, Societatea Comercială „Mașinexportimport Industrial Group“ — S.A. (*reclamanta*), a sesizat Curtea la data de 9 iulie 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanta este reprezentată de către doamna Angela Grecu, avocat la București. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de către domnul B. Aurescu, agent guvernamental, apoi de către doamna R. Rizoiu, care l-a înlocuit în funcție.

3. Cererea a fost atribuită celei de-a doua secții a Curții (art. 52 alin. 1 din Regulament). În cadrul acesteia, Camera

învestită cu soluționarea cauzei (art. 27 alin. 1 din Convenție) a fost constituită în conformitate cu art. 26 alin. 1 din Regulament. Ca urmare a abținerii domnului C. Bîrsan, judecător ales din partea României, Guvernul l-a desemnat pe domnul J.-P. Costa pentru a ocupa acest loc (art. 27 alin. 2 din Convenție și art. 29 alin. 1 din Regulament).

4. La data de 3 februarie 2004, Curtea a decis să comunice cererea Guvernului. Întemeindu-se pe dispozițiile art. 29 alin. 3 din Convenție, ea a decis ca admisibilitatea și fondul cauzei să fie examinate împreună.

5. La data de 1 noiembrie 2004, Curtea a modificat componența secțiilor sale (art. 25 alin. 1 din Regulament). Prezenta cerere a fost atribuită Secției a treia, astfel reorganizată (art. 52 alin. 1).

Î N F A P T

I. Circumstanțele cauzei

6. În anul 1998, Fondul Proprietății de Stat (*F.P.S.*), ale cărui atribuții au fost ulterior preluate de către Autoritatea pentru Privatizarea și Administrarea Participațiilor Statului (*A.P.A.P.S.*) și în prezent de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, a decis să vândă prin

negociere directă pachetul majoritar de acțiuni (50,97%) din capitalul Societății Mașini Unelte (*Societatea M.U.*), deținut de stat.

7. În conformitate cu dispozițiile legale, ofertele cumpărătorilor potențiali erau analizate în prezența lor în cadrul unei întruniri la sediul F.P.S., acesta din urmă

angajându-se să vândă acțiunile celui mai bun ofertant într-un termen de 15 zile. Reclamanta și o altă societate (W.M.) au participat la procedura inițiată de F.P.S.

8. La data de 31 martie 1998, comisia de selecție a F.P.S. a analizat ofertele prezentate de către societățile sus-menționate. Printr-un proces-verbal încheiat cu această ocazie, comisia a concluzionat că cea mai bună ofertă a fost aceea a reclamantei, dar ținând cont de faptul că prețul oferit era inferior celui solicitat, comisia a decis să supună oferta analizei Consiliului de administrație al F.P.S.

Printr-un fax din data de 5 mai 1998, F.P.S. a invitat reclamanta să depună cel mai târziu a doua zi o nouă ofertă.

Reclamanta a făcut o nouă ofertă la 2 iunie 1998.

La 18 iunie 1998, F.P.S. a vândut pachetul majoritar de acțiuni societății W.M., ca urmare a unei oferte pe care aceasta din urmă o făcuse la data de 6 mai 1998.

1. Acțiunea privind încheierea unui contract de vânzare

9. Reclamanta a chemat în judecată F.P.S., solicitând instanței să oblige F.P.S. să îi vândă pachetul majoritar de acțiuni în temeiul ofertei prezentate la data de 31 martie 1998.

Prin Hotărârea din 10 decembrie 1999, Curtea de Apel București a admis cererea sa, pe motivul că în cursul reuniunii din data de 31 martie 1998 reclamanta prezentase cea mai bună ofertă, și a obligat pârâta să încheie contractul de vânzare.

După investirea acestei hotărâri cu formulă executorie, reclamanta a cerut, la 29 martie și la 18 aprilie 2000, încheierea contractului de vânzare, dar s-a lovit de refuzul F.P.S.

A.P.A.P.S. (fostul F.P.S.) a formulat recurs împotriva hotărârii din 10 decembrie 1999.

10. Printr-o hotărâre din 18 mai 2001, Curtea Supremă de Justiție a decis că litigiul trebuia soluționat de către Tribunalul București, și nu de către Curtea de Apel București. Ea a casat hotărârea și a retrimis cauza la instanța competentă.

11. Printr-o hotărâre din 1 martie 2002, Tribunalul București a reținut că, datorită refuzului A.P.A.P.S. de a încheia un contract de vânzare, reclamanta introdusese o altă acțiune, pentru a obține daune-interese (a se vedea procedura descrisă la pct. 2). Astfel, instanța a estimat că cerând daune-interese în cadrul unei alte acțiuni, reclamanta renunțase în mod implicit la acțiunea care viza obligarea A.P.A.P.S. de a încheia contractul de vânzare. Ținând cont de faptul că aceste daune-interese îi fuseseră deja plătite, a respins acțiunea ca inadmisibilă, pe motivul că reclamanta nu putea să obțină repararea prejudiciului de două ori.

În urma recursului reclamantei, printr-o decizie din 5 septembrie 2002, Curtea de Apel București a confirmat temeinicia acestei hotărâri.

2. Acțiunea în daune-interese

12. La data de 10 iulie 2000, ca urmare a refuzului F.P.S. de a încheia un contract de vânzare în conformitate cu Hotărârea din 10 decembrie 1999 a Curții de Apel București, reclamanta a formulat o acțiune pentru daune-interese.

13. Prin Hotărârea din 31 ianuarie 2001, Tribunalul București, considerând că singura posibilitate de executare a hotărârii Curții de Apel era de a acorda reclamantei valoarea pachetului majoritar de acțiuni, a admis acțiunea și a obligat A.P.A.P.S. să îi plătească suma de 17.512.435.300 ROL pentru prejudiciul material suferit, respectiv pierderea posibilității de a deveni proprietara

pachetului de acțiuni, suma de 4.597.014.266 ROL cu titlu de penalități și suma de 170.549.820 ROL pentru cheltuielile de judecată, adică în total 22.279.999.386 ROL.

14. A.P.A.P.S. a introdus apel împotriva acestei hotărâri. Printr-o decizie din data de 30 aprilie 2001, Curtea de Apel București a declarat apelul inadmisibil, pe motivul că nu a fost motivat în termenul prevăzut de lege. Ca urmare a recursului A.P.A.P.S., printr-o decizie definitivă din data de 6 noiembrie 2001, Curtea Supremă de Justiție a confirmat decizia Curții de Apel București.

La data de 14 noiembrie 2001, A.P.A.P.S. a vărsat în contul reclamantei cei 22.279.999.386 ROL acordați prin Hotărârea din 31 ianuarie 2001 de către Tribunalul București.

3. Acțiunea pentru plata penalităților de întârziere

15. La data de 19 martie 2002, reclamanta a chemat în judecată A.P.A.P.S. cu scopul de a o obliga la plata sumei de 5.323.300.538 ROL reprezentând penalități pentru neplata, între 31 ianuarie și 13 noiembrie 2001, pentru suma de 22.279.999.386 ROL.

Prin Hotărârea din 21 iunie 2002, Tribunalul București a admis acțiunea și a obligat pârâta să plătească suma solicitată, precum și suma de 77.908.000 ROL pentru cheltuieli de judecată, respectiv un total de 5.401.208.538 ROL. Această hotărâre a fost investită cu formulă executorie. La data de 28 octombrie 2002, Curtea de Apel București a respins recursul formulat de către A.P.A.P.S.

Potrivit informațiilor furnizate de reclamantă, A.P.A.P.S. nu i-a vărsat această sumă.

4. Recursul în anulare

16. La data de 6 noiembrie 2002, procurorul general al României a formulat în fața Curții Supreme de Justiție un recurs în anulare împotriva hotărârii definitive a Tribunalului București din data de 31 ianuarie 2001.

Procurorul general a apreciat că reclamanta nu făcuse proba existenței unui prejudiciu datorat refuzului A.P.A.P.S. de a încheia contractul de vânzare. El a adăugat că Tribunalul București nu verificase dacă erau îndeplinite în speță condițiile de angajare a răspunderii civile a A.P.A.P.S. În plus, acesta a subliniat că acțiunea introdusă de către reclamantă cu scopul de a obliga A.P.A.P.S. de a încheia contractul de vânzare fusese respinsă ca inadmisibilă prin Hotărârea din 1 martie 2002 a Tribunalului București.

17. Reprezentantul reclamantei a cerut respingerea recursului, apreciind că, în speță, nu era vorba de angajarea răspunderii civile delictuale a A.P.A.P.S., ci de transformarea obligației de a încheia contractul de vânzare în obligația de a plăti daune-interese.

18. Prin Decizia din 17 februarie 2003, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul în anulare, a casat Hotărârea din 31 ianuarie 2001 și a dispus restituirea sumei vărsate de către A.P.A.P.S. reclamantei în temeiul acestei hotărâri. Curtea a reținut că, în cazul când executarea silită a unei obligații implicând actul personal al debitorului nu era posibilă, această obligație se transformă în obligație de plată de daune-interese, cu condiția ca creditorul să demonstreze existența unui prejudiciu. Or, în speță, Curtea a considerat că reclamanta nu făcuse proba vreunui prejudiciu.

Astfel, Curtea Supremă a concluzionat că prin hotărârea tribunalului s-a produs o încălcare esențială a legii, ceea ce a determinat o soluționare greșită a cauzei pe fond, și că, în absența probei prejudiciului material suferit de către reclamantă, această hotărâre era nefondată.

5. Inițierea unei proceduri de executare silită asupra bunurilor reclamantei și a unei proceduri colective de lichidare

19. Printr-un proces-verbal întocmit la data de 12 iunie 2003 de către un executor judecătoresc, conturile bancare ale reclamantei au fost blocate. O procedură de executare silită asupra bunurilor reclamantei a fost inițiată în fața Tribunalului București. La data de 6 mai 2004, tribunalul a suspendat această procedură datorită inițierii procedurii de lichidare menționate mai jos.

20. La data de 14 octombrie 2003, A.P.A.P.S. a cerut Tribunalului București deschiderea unei proceduri de lichidare judiciară împotriva societății reclamante, cu scopul de a-și recupera creanța în cuantum de 29.117.059.776 ROL. La data de 24 martie 2004, A.P.A.P.S. a renunțat la cererea sa de lichidare și, în consecință, tribunalul a pus capăt acestei proceduri.

21. La data de 19 mai 2005, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (fostă A.P.A.P.S.) a solicitat Tribunalului București redeschiderea procedurii de executare silită asupra bunurilor societății. Procedura este pendinte.

II. Dreptul intern pertinent

A. Codul de procedură civilă

22. Articolele relevante dispun:

„Articolul 330

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiție, hotărârile judecătorești irevocabile pentru următoarele motive:

1. când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești;

2. când prin hotărârea atacată s-a produs o încălcare esențială a legii, ce a determinat o soluționare greșită a cauzei pe fond, ori când această hotărâre este vădit netemeinică.

Articolul 330¹

În cazurile prevăzute de art. 330 pct. 1 și 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 1 an de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.“

Articolele 330 și 330¹ au fost abrogate prin art. 1 pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58 din 25 iunie 2003.

B. Codul civil

23. Dispozițiile relevante sunt astfel redactate:

„Articolul 1073

Creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare. [...]

Articolul 1075

Orice obligație de a face sau de a nu face se schimbă în desdăunări, în caz de neexecutare din partea debitorului. [...]

Articolul 1084

Daunele-interese ce sunt debite creditorului cuprind în genere pierderea ce a suferit și beneficiul de care a fost lipsit, în afară de excepțiile și modificările mai jos menționate.“

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 alin. 1 din Convenție

24. Reclamanta susține că repunerea în discuție a Hotărârii definitive a Tribunalului București din 31 ianuarie 2001 a încălcat principiul securității raporturilor juridice. Ea invocă prin acest fapt o încălcare a art. 6 alin. 1 din Convenție, care prevede în partea sa pertinentă:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială [...], care va hotărî [...] asupra drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...]“

A. Asupra admisibilității

1. **Excepția Guvernului bazată pe nerespectarea termenului de 6 luni**

25. Guvernul afirmă că cererea este inadmisibilă din cauza nerespectării termenului de 6 luni. Acesta consideră că ingerința în drepturile reclamantei a avut loc la 5 septembrie 2002, la data deciziei Curții de Apel București, care a confirmat respingerea acțiunii reclamantei privind încheierea contractului de vânzare a pachetului majoritar de acțiuni ale Societății M.U.

26. Reclamanta apreciază că ultima decizie internă definitivă este Decizia Curții Supreme de Justiție din 17 februarie 2003.

27. Curtea constată că obiectul cererii nu privește respingerea acțiunii referitoare la încheierea vânzării pachetului majoritar de acțiuni ale Societății M.U., ci desființarea, prin Decizia din data de 17 februarie 2003 a Curții Supreme de Justiție, a Hotărârii definitive din 31 ianuarie 2001, care obligă statul să plătească reclamantei daune-interese.

28. Cererea fiind introdusă la data de 9 iulie 2003, urmează deci să se respingă excepția tardivității.

2. Asupra admisibilității plângerii

29. Curtea constată că această plângere nu este în mod vădit nefondată în sensul art. 35 alin. 3 din Convenție. Ea relevă de altfel că plângerea nu este lovită de nici un alt motiv de inadmisibilitate. Urmează deci de a o declara admisibilă.

B. Pe fond

30. Guvernul se referă la Cauza *Brumărescu*, în care Curtea a concluzionat că a fost încălcat art. 6 alin. 1 din Convenție datorită reexaminării unei hotărâri definitive ca urmare a introducerii unui recurs în anulare de către procurorul general care dispunea în acest scop de o putere discreționară [Cauza *Brumărescu împotriva României* (MC), nr. 28.342/95, paragraful 62, CEDO 1999 — VII].

Totuși, Guvernul subliniază că în speță, spre deosebire de cauza citată mai sus, recursul în anulare a fost introdus în termenul legal de un an începând de la data hotărârii atacate și că nu era expresia unei puteri discreționare a procurorului general.

În această privință, Guvernul a arătat că Procesul-verbal din 31 martie 1998, întocmit după analizarea ofertelor prezentate pentru privatizarea Societății M.U., nu a făcut să se nască în patrimoniul reclamantei un drept de proprietate asupra pachetului majoritar de acțiuni ale societății susmenționate.

Astfel, Guvernul consideră că, recunoscând un asemenea drept și obligând A.P.A.P.S. să plătească reclamantei valoarea acestor acțiuni, tribunalul a comis o eroare, determinând o îmbogățire fără justă cauză a reclamantei în detrimentul A.P.A.P.S. Ținând cont de faptul că eroarea tribunalului nu a fost îndreptată pe căile ordinare de atac, Guvernul consideră că singura posibilitate

de a restabili ordinea juridică era intervenția procurorului general pe calea extraordinară a recursului în anulare.

31. Reclamanta contestă argumentele Guvernului și susține că desființarea Hotărârii definitive din 31 ianuarie 2001 a încălcat principiul securității raporturilor juridice. Ea adaugă că, prin admiterea recursului în anulare, Curtea Supremă a dat, de asemenea, dovadă de lipsă de independență și de imparțialitate.

32. Curtea reamintește că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care enunță preeminența dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că soluția dată într-un mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe nu trebuie repusă în discuție (Cauza *Brumărescu*, precitată, paragraful 61). În virtutea acestui principiu, nici una dintre părți nu este îndreptățită să solicite supervizarea unei hotărâri definitive și executorii cu singurul scop de a obține rejudecarea procesului și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele de control nu trebuie să utilizeze puterea lor de supervizare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă judecată. Supervizarea nu trebuie să devină un apel deghizat, și simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra subiectului nu constituie un motiv suficient pentru a rejudeca o cauză. Nu se poate deroga de la acest principiu decât atunci când motive substanțiale și imperioase impun aceasta (Cauza *Riabykh împotriva Rusiei*, nr. 52.854/99, paragraful 52, CEDO 2003-IX).

33. În speță, întrucât Guvernul susține că Hotărârea din 31 ianuarie 2001 era rezultatul unei erori de drept, Curtea observă că hotărârea nu era decât consecința refuzului A.P.A.P.S. de a se conforma Deciziei din 10 decembrie 1999 a Curții de Apel București, și anume obligației de a încheia cu reclamanta un contract de vânzare a pachetului majoritar de acțiuni ale Societății M.U.

34. Desigur, acțiunea reclamantei pentru încheierea unui contract de vânzare a fost în cele din urmă respinsă prin Hotărârea din 1 martie 2002 a Tribunalului București, dar Curtea observă că această respingere a fost motivată de faptul că reclamanta obținuse deja o reparație a prejudiciului său prin Hotărârea din 31 ianuarie 2001, reparație pe care tribunalul a considerat-o suficientă. Astfel, Curtea nu este convinsă de argumentul Guvernului în conformitate cu care Hotărârea din 31 ianuarie 2001 ar fi rezultatul unei erori de drept.

35. În orice caz, Curtea observă că A.P.A.P.S. a avut la dispoziție două căi de recurs ordinare, apelul și recursul, pentru a-și expune criticile în privința Hotărârii din 31 ianuarie 2001, dar că ea le-a pierdut din cauza propriei sale neglijențe, în special din cauza nemotivării apelului în termenul prevăzut de lege.

36. În ceea ce privește termenul de introducere a recursului în anulare, deși în speță, spre deosebire de Cauza *Brumărescu*, în care procurorul general nu era ținut de niciun termen, exercitarea acestei căi de recurs extraordinare trebuia să fi intervenit în termenul legal de un an prevăzut de art. 330¹ din Codul de procedură civilă, Curtea estimează că această diferență nu este de natură să determine o abordare diferită de Cauza *Brumărescu*.

În această privință, ea subliniază că se regăsesc în prezenta cauză cele două elemente care au condus Curtea în Cauza *Brumărescu* la constatarea ignorării principiului securității raporturilor juridice și, în consecință, a încălcării art. 6 alin. 1 din Convenție, respectiv intervenția într-un litigiu civil a procurorului general care nu era parte în procedură și repunerea pe rol a unei hotărâri definitive care dobândise autoritate de lucru judecat și fusese, în plus, executată.

37. Aceste elemente sunt suficiente pentru Curte pentru a ajunge la concluzia că desființarea Hotărârii definitive din 31 ianuarie 2001 a adus atingere dreptului reclamantei la un proces echitabil.

38. În consecință, art. 6 alin. 1 din Convenție a fost încălcat.

39. Date fiind concluziile anterioare, Curtea consideră că nu este necesar să examineze separat plângerea reclamantei privitoare la pretinsa lipsă de independență și de imparțialitate a Curții Supreme de Justiție, această plângere neconstituind decât unul dintre aspectele particulare ale dreptului la un proces echitabil consacrat prin art. 6 alin. 1 din Convenție, care a fost deja examinat de Curte.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1

40. Reclamanta se plânge că Decizia Curții Supreme de Justiție din 17 februarie 2003 a adus atingere dreptului său de proprietate, astfel cum este recunoscut prin art. 1 din Protocolul nr. 1:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor sau a altor contribuții sau a amenzilor.“

A. Asupra admisibilității

1. Asupra existenței unui bun

41. Guvernul recunoaște că prin Hotărârea din 31 ianuarie 2001 reclamantei i s-a recunoscut o creanță față de stat, reprezentând valoarea pachetului majoritar de acțiuni ale Societății M.U. Totuși, acesta apreciază că hotărârea era greșită, pentru că reclamanta nu obținuse înainte un drept de proprietate asupra acestor acțiuni. În această privință, Guvernul subliniază că Procesul-verbal din 31 martie 1998 nu constituia un titlu de proprietate și că, în plus, acțiunea reclamantei vizând obligarea A.P.A.P.S. la încheierea unui contract de vânzare a acțiunilor susmenționate a fost respinsă prin Hotărârea din 1 martie 2002 a Tribunalului București. Astfel, Guvernul apreciază că anularea Hotărârii din 31 ianuarie 2001 era necesară pentru a remedia o eroare de drept care dădea naștere unei îmbogățiri fără justă cauză a reclamantei și, prin urmare, pentru a restabili ordinea juridică.

42. Curtea observă în primul rând că nu este contestat că în baza Hotărârii din 31 ianuarie 2001 reclamanta avea o creanță suficient stabilită pentru a fi exigibilă. De altfel A.P.A.P.S. i-a plătit această sumă de care s-a putut bucura netulburată până la Decizia Curții Supreme de

Justiție din 17 februarie 2003. Astfel, Curtea apreciază că reclamanta avea un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1.

2. *Asupra admisibilității plângerii*

43. Curtea constată că această plângere nu este în mod evident nefondată în sensul art. 35 alin. 3 din Convenție. Ea relevă de asemenea că aceasta nu este lovită de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Urmează deci să o declare admisibilă.

B. *Asupra fondului*

44. Curtea apreciază că a avut loc o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantei prin faptul că decizia sus-menționată a Curții Supreme de Justiție a casat Hotărârea definitivă din 31 ianuarie 2001, deși această hotărâre fusese executată, și că, prin urmare, o procedură de restituire a sumelor încasate în virtutea acestei hotărâri a fost declanșată împotriva reclamantei. Decizia Curții Supreme a avut deci ca efect privarea reclamantei de bunul său, în sensul celei de a doua fraze a primului paragraf al art. 1 din Protocolul nr. 1.

45. O privire de proprietate potrivit acestei norme poate fi justificată doar dacă se demonstrează în mod special că ea a intervenit pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege. În plus, orice ingerință în dreptul de proprietate trebuie să răspundă criteriului proporționalității (Cauza *Brumărescu*, precitată, paragrafele 73–74).

46. În speță, Curtea observă că Guvernul invocă o eroare de drept a tribunalului pentru a justifica ingerința în dreptul de proprietate al reclamantei. Or, ținând cont de faptul că statul ar fi putut beneficia de două căi de atac pentru a o remedia, dacă nu le-ar fi pierdut din propria sa neglijență, Curtea apreciază că, în ciuda marjei de apreciere de care dispune statul în materie, această pretinsă eroare nu putea fi suficientă pentru a legitima privarea de un bun dobândit în deplină legalitate ca urmare a unui litigiu civil definitiv soluționat.

47. În plus, admitând chiar că se poate demonstra că privarea de proprietate ar fi servit unei cauze de interes public, Curtea consideră că echilibrul just a fost rupt și că reclamanta a suportat o sarcină specială și exorbitantă atunci când a fost privată nu numai de proprietatea asupra acțiunilor Societății M.U., dar și de orice despăgubire în această privință.

48. Prin urmare, a avut loc o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1.

III. *Asupra aplicării art. 41 din Convenție*

49. În termenii art. 41 din Convenție:

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. *Prejudiciul*

50. Reclamanta solicită cu titlu de prejudiciu material suma de 22.279.999.386 ROL sau echivalentul în euro, sumă care i-a fost acordată prin Hotărârea Tribunalului București la data de 31 ianuarie 2001, precum și suma de 5.401.208.538 ROL cu titlu de penalități de întârziere acordate prin Hotărârea din 21 iunie 2002 a Tribunalului București. Reclamanta solicită de asemenea suma de 382.275 dolari americani (USD) cu titlu de beneficiu

nerealizat datorită imposibilității de a prelua controlul asupra activității Societății M.U.

Reclamanta solicită suma de 500.976 EUR cu titlu de prejudiciu moral adus reputației sale ca urmare a deschiderii unei proceduri de lichidare judiciară.

51. Guvernul contestă aceste pretenții. El reiterează că suma acordată prin Hotărârea din 31 ianuarie 2001 era rezultatul unei erori de drept a tribunalului.

În ceea ce privește celelalte sume reclamate, Guvernul susține că nu există nicio legătură directă între încălcarea invocată și pretinsul prejudiciu material și moral suferit. În plus, afirmă că problemele financiare ale reclamantei erau anterioare cererii A.P.A.P.S. de deschidere a unei proceduri de lichidare și că mai mulți creditori angajaseră deja proceduri de poprire ale conturilor reclamantei.

52. Curtea constată că, la data de 14 noiembrie 2001, reclamantei i s-a plătit suma de 22.279.999.386 ROL, acordată prin Hotărârea din 31 ianuarie 2001 a Tribunalului București, sumă aflată și în prezent în posesia sa, în ciuda unei proceduri de executare silită care este în curs.

53. Cu privire la celelalte sume solicitate cu titlu de despăgubire materială, Curtea consideră că nu există o legătură de cauzalitate între încălcarea constatată și aceasta din urmă. În plus, în ceea ce privește penalitățile de întârziere, Curtea observă că Hotărârea din 21 iunie 2002 a Tribunalului București nu a făcut obiectul unui recurs în anulare și că reclamanta poate încă să ceară executarea silită pentru a recupera creanța stabilită în favoarea sa. În ceea ce privește beneficiul nerealizat, Curtea nu poate să facă speculații asupra eventualei evoluții economice a reclamantei dacă ea ar fi preluat controlul Societății M.U.

54. Astfel, Curtea estimează că nicio sumă nu ar putea să fie alocată reclamantei cu titlu de prejudiciu material în legătură directă cu încălcarea constatată a art. 6 alin. 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1.

55. Cu privire la repararea prejudiciului moral, Curtea a hotărât deja că prejudiciul, altul decât cel material, poate prezenta pentru o societate comercială elemente mai mult sau mai puțin „obiective” și „subiective”. Printre aceste elemente trebuie recunoscute reputația întreprinderii, dar totodată și incertitudinea în planificarea deciziilor de luat, anomaliile cauzate în însăși gestiunea întreprinderii, ale căror consecințe nu se pretează la un calcul exact, și, în sfârșit, cu toate că într-o foarte mică măsură, neliniștea și neplăcerile încercate de membrii organelor de conducere ale societății [Cauza *Comingersoll S.A. împotriva Portugaliei* (MC), nr. 35.382/97, 35, CEDO 2000-IV].

56. În speță, Curtea apreciază că situația de incertitudine prelungită în care a fost plasată reclamanta a cauzat în mod obiectiv, pe de o parte, anomalii considerabile în planificarea deciziilor de luat în privința gestiunii activității sale economice și, pe de altă parte, neplăceri în relațiile reclamantei cu alte societăți. De altfel, această incertitudine a cauzat o atingere a reputației reclamantei în ochii clienților actuali și potențiali [a se vedea *mutatis mutandis* Cauza *Sovtransavto Holding împotriva Ucrainei* (satisfacție echitabilă), nr. 48.553/99, paragraful 80, 2 octombrie 2003].

57. Ținând seama de ansamblul elementelor care se găsesc în posesia sa și statuând în echitate, în conformitate cu art. 41 din Convenție, Curtea decide să aloce reclamantei suma de 5.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

B. Cheltuieli de judecată

58. Reclamanta nu a solicitat cheltuielile efectuate în fața jurisdicțiilor interne și în fața Curții.

59. În aceste condiții, Curtea nu acordă nicio sumă cu acest titlu.

C. Dobânzi moratorii

60. Curtea consideră adecvat să stabilească rata dobânzilor moratorii pornind de la rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 procente.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE:

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a avut loc o încălcare a art. 6 alin. 1 din Convenție;
3. hotărăște că a avut loc o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1;
4. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantei, în termen de 3 luni începând din ziua în care hotărârea va deveni definitivă în conformitate cu art. 44 alin. 2 din Convenție, 5.000 EUR (cinci mii de euro) pentru prejudiciul moral, plus orice sumă care poate fi datorată cu titlu de impozit;

b) că, începând de la expirarea respectivului termen și până la plată, această sumă va fi majorată cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, aplicabilă în timpul acestei perioade, majorată cu 3 procente;

5. respinge cererea de satisfacție echitabilă pentru surplus.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 1 decembrie 2005, în conformitate cu art. 77 alin. 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Vincent Berger,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 118584